

I, veneta meva, volgué tot seguir,
No sense dir-te abans so que
més sentís, que si una gran agra-
nença. Tu saps que de tantes un-
lleng dels teus oragos. To refa-
Carles, veneta meva. Dia vint-i-
vint que s'acabara aquest referit
i vençerà de von la tranquil-
tat i la felicitat vobrades.
En vobrad i cal saber vobrad
i aguantar. L'horitzó s'acaba-
riva gran menys vobrad
i manifestant ven de saber fer-
digne de l'amor vobte. Aniba
de agra- de desgraci- seria in-
diversament negar l'amor.
En l'adversitat ens forjarem encara
més fort l'ideal de vobte car-
dia més l'im pel l'altre, i si
vobte vobte cara al de- vobte
demostrar que som forts per a
vobte qualque vobte. To
no em queixos, ven-me. T'agra-
però un vell desgraci- ven-me. To la
conquistar car i car, que qualque
dic et contare i ven-me, venet-
meva, que si un veur que la vobte
atjeu sempre al vobte de vobte.

Aquella, vobte tan vobte de
Ten ven-me

Mouss, dimarts, 3-III-41

Ma-
quet amb l'americana. I si que la teva carta del dia 28 i 1er an'espantà un xic. Fes-
me el favor, veneta meva, de fer-te mirar el mal de la boca. Creu-me i no esperis pas.
Potser no tindràs prou diners per la visita però jo crec que sí. No te'n puc enviar ni
cinc cèntims més, fins el diumenge o dilluns vinent. Molt mal que la teva carreta d'ahir
que tu trobat ací casa al retornar del bosc una portat un xic més de tranquil·litat. No
per la cosa del mal de dents, que això donis per obviat que tot seguit rebere el yiv
has anat a veure al metje o dentista, sino pel teu estat d'ànim en general. Ve-
neta meva, no vull que et passis així. Jo ja et deia el que hi havia i ja he donat
veus ací per si puc trobar-te quelcom. Tu dius bé. El voblet és petit i les possibilitats
un xic minses, però no desespero perquè el dia que vaguem m'arribarà a algun altre voblet
d'ací la vora. Ara de moment tinguis confiança, i si tu creus que a casa Perarnau
no pots tornar-hi potser aquesta família on estàs t'aguantaran unes setmanes més
o bé alguna altra. Les coses, desgraciadament estan un xic difícils i som ben impotents
per a solucionar un problema amb la rapidesa que desitgeriem. To comprene prou
bé el teu estat d'ànim i crec que donaria el que fos per a don-te vobte ven. I
si ací ni vora d'ací res hi haques a fer la solució millor tu la dius. Cercar
aquí una altra casa i abans d'anar-hi vindre ací a passar uns dies, i des-
prés amb els diners que guanyaràs i jo guanyaré no deixar que passin tant
dies sense veure'ns, perquè sino fos per la cosa d'haver de venir a casa la ma-
tina jo ja hauria vingut, veneta meva, quan vaig sortir de Fontbon i m'arriba-
va a Montauban. Però tu mateixa, veneta meva, aproves la meua actitud, no?

No tinc a mà més que un segell i te l'envio. Tu la pròxima te'n enviaré més

44! Si jo haguessi pogut arribar-me ací i haguessim pogut estar en una casa de gent més comprensiva! En fi, tinguem aquell cor fort necessari. El nostre amor, Maria de l'ànima, ho salvarà tot. Ja em parles del que has llegit. Comprens ara perquè m'interessa tant el tros de paperot aquell! Cal m'ine molt atent i jo no estranyaria que el destí ens reservés cops més durs i m' això cal estar sempre atent i jo hi estic deixant córrer ja això. Tu segueix sense patir. Ja sé que et consola desfogar-te amb mi. Fes-ho, però al propi temps no dormis i si creus que a la casa del rève hi sobres Tu mateixa parla i cerca mi que sigui una solució interiora. Fins hi fot volia aconsellar-te que anemís amb la Mercedes, però seria un disbarat. No ho creus, així, Maria meca?

T'escric depressota. Es una hostia això però sempre hi ha qualcun a fer i que no espera. Vull però que agusta senti ara tot seguit i així tirant. La a l'hora de l'altre dia em consola saber que demà la llegirà.

Tu quant a l'americana tu mateixa. Ja et deia, de màne feres i fot em va bé. Si et sembla que surt bé una caçadora la fes, sinó la repare, i l'envio com quedi un cop tenguida. Jo crec, però que la caçadora pot sortir i ben guapa.

Ben content na fet el llegir la carta del nen. Ja veus allò de l'ovella no ha estat res i es defensen pel que sembla. Ara que no els amoïnem més. Tu saps que em disgusta, veneta meca, de què demanemís roba a casa? Què vols que tinguis? No recordo si hi deu haver algun trajo del Jammet (c.p.d.), però segur que la mare els havia donat ja. Perquè deixaves dir que feic de carboner? Tu no hi dones importància, però jo penso que nomes podem portar tristesa al d'altà baix. La Mercedes té ben poc senteri i ha posat la pata dues vegades. La primera quan l'operació del nen i ara de nou. Ja està fet, però ho lamento molt, pots ben creure'm, veneta meca.

Així es que t'has tornat molt rata? Els envelops blancs aquells s'acabaren amb la danera carta teva. Ja t'ho deia, ací anem tres ans i no miren prim i compren el tabac, segells, etc. etc. i gasta el qui vol. Segurament que jo soc qui més segells i paper consumeixo però altres coses jo he rebut i no les he guantades, has per a mi solt de paper en Martí m'envia un grapat de llibretes així com sabó de mans i rentar i tot es ací i tots tres en fem us.